

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 10. 9. 2025

Predmet: odvolanie proti rozhodnutiu Rady č. RL/53/2023
Účastník konania: Slovak Telekom, a.s.
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Príloha: rozhodnutie č. RL/53/2023, odvolanie účastníka konania, vyjadrenie účastníka konania k podkladom pre rozhodnutie
Dátum: 3. 9. 2025

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) v pléne ako príslušný odvolací orgán podľa § 112 ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o mediálnych službách) (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“), v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) vo veci odvolania účastníka konania Slovak Telekom, a.s., sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, proti rozhodnutiu Rady č. RL/53/2023 zo dňa 6. 12. 2023, podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. odvolanie účastníka konania

zamietá

a rozhodnutie Rady č. RL/53/2023 zo dňa 6. 12. 2023

potvrďuje.

Úloha:

Kancelária Rady vyhotoví rozhodnutie a zašle ho podávateľovi odvolania.

T: 10. 10. 2025

Z: PO

* * *

Podľa § 109 ods. 2 prvej vety zákona č. 264/2022 Z. z.: „Regulátor vykonáva dohľad nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu, poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, poskytovanie platforiem na zdieľanie obsahu, poskytovanie sprostredkovateľskej služby, poskytovanie online sprostredkovateľských služieb a poskytovanie internetového vyhľadávača.“

Podľa § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.:

„Prevádzkovateľ retransmisie je povinný

c) poskytovať retransmisiu multimodálneho prístupu k programovej službe, ak tvorí súčasť vysielania televíznej programovej služby,“

Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Multimodálny prístup k programovej službe je doplnková služba vysielania vysielaná súbežne s príslušnou televíznou programovou službou umožňujúca prístup nepočujúcich alebo nevidiacich k programom vysielania alebo iným zložkám programovej služby, najmä prostredníctvom titulkov pre osoby so sluchovým postihnutím, tlmočenia do slovenského posunkového jazyka a hlasového komentovania pre nevidiacich.“

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Doplnková služba vysielania sa považuje za zložku programovej služby.“

Podľa § 239 ods. 6 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Na zabezpečenie multimodálneho prístupu k televíznej programovej službe podľa odsekov 1 až 5 sa primerane vzťahujú ustanovenia § 55 ods. 5 až 9 a § 56.“

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 7. 6. 2023 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej aj „účastník konania“) vo veci možného porušenia povinnosti ustanovenej § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s možným poskytovaním retransmisie programových služieb JOJ, M1, M2, M4 a Duna v rámci služby Magio TV bez multimodálneho prístupu k programovej službe, ak tvorí súčasť vysielania televíznej programovej služby.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 14. 7. 2023, na základe čoho sa začalo správne konanie č. REO-RPMS/2023/01064 (teraz správne konanie č. 0059/SKO/2025).

Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb.

Rade bola dňa 24. 7. 2023 doručená žiadosť účastníka konania o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 30 kalendárnych dní z dôvodu prebiehajúceho dovolenkového obdobia a potreby zabezpečiť dostatok dokladov pre kvalifikované vyjadrenie.

Rada dňa 15. 8. 2023 vyhovelá tejto žiadosti a zaslala účastníkovi konania oznámenie o predĺžení lehoty na vyjadrenie o 30 kalendárnych dní odo dňa doručenia oznámenia.

Rade bolo dňa 27. 10. 2023 doručené vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania.

Rada dňa 22. 9. 2023 zaslala žiadosť o informáciu listom evidovaným pod č. RPMS/2023/006282 spoločnosti Duna Mediaszolgaltato Nonprofit Zrt. (ďalej aj „pôvodný vysielateľ“), či je niektorá z foriem multimodálneho prístupu (titulky pre osoby so sluchovým postihnutým, posunkový jazyk pre nepočujúcich alebo hlasový komentár pre nevidiacich) súčasťou programových služieb M1, M2, M4 a Duna a či predmetná spoločnosť poskytuje retransmisiu signálu poskytovateľovi Slovak Telekom, a.s. týchto programových služieb vrátane multimodálneho prístupu.

Spoločnosť Duna Mediaszolgaltato Nonprofit Zrt. vo svojom liste zo dňa 12. 10. 2023 evidovaným pod č. RPMS/2023/006532 odkázala Radu so žiadosťou o informáciu na inštitúciu Médiaszolgáltatók és Vagyonkezelő Alap (Fond na podporu mediálnych služieb a správu aktív, ďalej len ako „Fond“).

Na základe listu od spoločnosti Duna Mediaszolgaltato Nonprofit Zrt. Rada dňa 6. 10. 2023 zaslala Fondu žiadosť o informáciu listom evidovaným pod č. RPMS/2023/006485.

Fond vo svojom liste zo dňa 31. 10. 2023 evidovaným pod č. RPMS/2023/007148 zaslal Rade odpoveď.

Uvedené žiadosti spolu s ich odpoveďami boli zaslané účastníkovi konania listom zo dňa 13. 11. 2023 evidovaným pod č. RPMS/2023/007461, pričom Rada účastníka konania v liste požiadala, aby sa k predmetným podkladom pre rozhodnutie vyjadril v lehote najneskôr do 7 dní odo dňa ich doručenia.

Keďže Fond vo svojej odpovedi zaslanej Rade listom neodpovedal na obe vyššie uvedené otázky, Rada dňa 10. 11. 2023 opätovne dožiadala Fond o informáciu e-mailom evidovaným pod č. RPMS/2023/007391.

Na základe tohto vyžiadania Fond zaslal Rade odpoveď listom zo dňa 21. 11. 2023 evidovaným pod č. RPMS/2023/007621.

Opätovné dožiadanie o informácie spolu s odpoveďou boli zaslané účastníkovi konania listom zo dňa 22. 11. 2023 evidovaným pod č. RPMS/2023/007653, pričom Rada účastníka konania v liste požiadala, aby sa k predmetným podkladom pre rozhodnutie vyjadril v lehote najneskôr do 7 dní odo dňa ich doručenia.

Účastník konania sa k vyššie uvedeným podkladom pre rozhodnutie nevyjadril.

Podkladmi pre rozhodnutie boli zápisnica z miestnej ohliadky, žiadosti o informácie zaslané Radou spoločnosti Duna Mediaszolgaltato Nonprofit Zrt. a Fondu, ich odpovede a vyjadrenie účastníka konania.

Rada sa tak po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v správnom konaní rozhodla dňa 6. 12. 2023 tak, že účastníkovi konania uložila za porušenie povinnosti podľa § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona. Rozhodnutie RL/53/2023 bolo účastníkovi konania doručené dňa 1. 3. 2024.

Výrok rozhodnutia znel, cit.: „Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedníčky senátu doc. PhDr. Anikó Dušikovej, CSc. a členov senátu Mgr. Györgya Battu a PhDr. Marty Danielovej postupom podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 0007/SKO/2024 (predtým č. REO-RPMS/2023/01064), Slovak Telekom, a.s. **porušil povinnosť ustanovenú v § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. tým**, že v čase vykonania merania ponuky programových služieb dňa 22. 5. 2023 poskytoval retransmisiu programových služieb M1, M2, M4 a Duna v rámci služby Magio TV bez multimodálneho prístupu k programovej službe, konkrétne titulkov pre osoby so sluchovým postihnutím, hoci tvoril súčasť vysielania televíznej programovej služby, **za čo mu ukladá podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona.** Podľa § 135 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.““

Voči uvedenému rozhodnutiu Rady č. RL/53/2023 bolo prípustné podľa § 225 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. a § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. podať odvolanie, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Rade bolo dňa 18. 3. 2024, čiže v zákonnej lehote, doručené odvolanie účastníka konania voči predmetnému rozhodnutiu Rady.

* * *

Podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Na konanie regulátora podľa tohto zákona sa vzťahuje správny poriadok okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 správneho poriadku.“

Rada je preto v správnych konaniach povinná postupovať podľa zákona č. 71/1967 Zb. Vo vyššie uvedenom ustanovení sú zároveň vylúčené niektoré ustanovenia správneho poriadku, ktoré sa na konanie Rady nevzťahujú. Z toho vyplýva, že ostatné ustanovenia správneho poriadku sa na konanie vzťahujú a Rada musí postupovať v súlade s nimi. Zákon č. 71/1967 Zb. sa podľa § 1 ods. 1 vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, čo je aj prípad konaní vedených Radou.

Podľa § 225 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Ak tento zákon neustanovuje inak, voči prvostupňovému rozhodnutiu regulátora sa možno odvolať.“

V prípade porušenia povinností ustanovených v § 30 zákona č. 264/2022 Z. z. tento zákon neustanovuje inak, a preto bolo možné podať odvolanie proti rozhodnutiu Rady č. RL/53/2023 podľa § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. sa odvolanie podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, čiže v tomto prípade Rade. Odvolacím orgánom je v tomto prípade plénum Rady podľa § 112 ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.

Podľa § 59 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1967 Zb.:

„(1) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

(2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

(3) Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.“

Odvolací orgán môže za podmienok ustanovených v zákone dospieť k týmto záverom:

a) odvolanie zamietne pre neprípustnosť alebo preto, lebo bolo podané oneskorene. V tomto prípade odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie nepotvrdzuje;

b) odvolanie zamietne pre bezdôvodnosť a prvostupňové rozhodnutie potvrdí; tento postup prichádza do úvahy v prípadoch, keď odvolací orgán nezistí také nedostatky, pre ktoré by bolo treba považovať prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, resp. nesprávne, a preto neprichádza do úvahy jeho zmena alebo zrušenie;

c) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zruší. K takémuto postupu dochádza vtedy, ak je rozhodnutie nezákonné a vo veci netreba ďalej konať. Ide o prípady, keď pre rozpor s právnymi predpismi rozhodnutie vôbec nemalo byť vydané. Za takýto rozpor sa považujú uloženie povinnosti alebo udelenie práva v rozpore s objektívnym právom (napr. uloženie pokuty za priestupok, hoci nebolo spoľahlivo preukázané, že sa skutok stal);

d) odvolaniu vyhovie, napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti na nové konanie a rozhodnutie; tento postup prichádza do úvahy, ak boli zistené podstatné procesné vady a rozsah zisťovania skutkového stavu vyžaduje, aby ho vykonal správny orgán prvého stupňa a na základe nových zistení opätovne rozhodol vo veci. Pôjde najmä o prípady, keď treba vykonať príslušné procesné úkony na mieste, vypočuť svedkov s pobytom v obvode orgánu prvého stupňa a pod. Takýto postup je odôvodnený predovšetkým otázkami procesnej ekonomie (náhrady cestovných nákladov, rýchlosť konania a pod.). Dôležitým je aj fakt, že proti novému rozhodnutiu vo veci má účastník opätovne možnosť sa odvolať. Takýto postup by v prípade meritórneho druhostupňového rozhodnutia nemal;

e) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zmení; k zmene rozhodnutia dôjde spravidla vtedy, ak bol skutkový základ zistený správne, ale prvostupňový orgán nesprávne aplikoval hmotnoprávny predpis, prípadne ak rozsah došetrenia nepresahuje možnosti druhostupňového orgánu. Pri zmene rozhodnutia môže ísť buď o čiastočnú zmenu, alebo o úplnú zmenu (v tomto prípade odvolací orgán svojím rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu nahradí svojím rozhodnutím). Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti.¹

Vzhľadom na uvedené Kancelária Rady pristúpila k posúdeniu odvolania účastníka konania.

* * *

Účastník konania v úvode svojho odvolania proti rozhodnutiu Rady č. RL/53/2023 namietal, že skutkové a právne závery Rady nemajú oporu v podkladoch pre rozhodnutie, ktoré sú súčasťou spisu a rozhodnutie je zaťažené viacerými vadami, ktoré spôsobujú jeho nezákonnosť.

Uvádza, že Rada vyvodila porušenie povinnosti podľa § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. na základe vyjadrení subjektu Médiaszolgálatás-támogató és vagyongezelő alap (ďalej len „Fond“), pričom tieto nesprávne interpretovala, keď dospela k záveru, že Fond poskytol účastníkovi konania signál s multimodálnym prístupom programových služieb M1, M2, M4 a Duna na distribúciu na Slovensko prostredníctvom OTT (cez internet). Z obsahu vyjadrení Fondu však podľa účastníka konania vyplýva, že multimodálny prístup bol dostupný výlučne pre káblovú retransmisiu, pričom

¹ Sobihard, Jozef - Zákon o správnom konaní (Správny poriadok) – komentár (Iura Edition), 2012.

dostupnosť pre OTT distribúciu na území Slovenskej republiky nebola potvrdená, naopak, bola nepriamo vylúčená. Rozhodnutie Rady je tak podľa účastníka konania založené na skutkových zisteniach, ktoré nemajú oporu v spise, a preto je predmetné rozhodnutie nezákonné.

Ďalej účastník konania namieta, že v správnom konaní nebolo preukázané postavenie Fondu a jeho spôsobilosť poskytovať informácie relevantné pre predmetné správne konanie. Účastník konania má za to, že Fond nie je pôvodným vysielateľom programových služieb M1, M2, M4 a Duna a z podkladov zabezpečených Radou ani nevyplýva, že by jeho spôsobilosť vyjadrovať sa k dostupnosti multimodálneho prístupu v rámci vysielania predmetných programových služieb vyplývala zo súkromnoprávnej dohody medzi pôvodným vysielateľom a Fondom alebo z právnej úpravy Maďarskej republiky, ktorá by preukazovala postavenie Fondu. Z vyššie uvedených dôvodov preto podľa účastníka konania ide len o stanovisko subjektu bez definovanej spôsobilosti rozhodujúcim spôsobom prispieť k objasneniu skutočností podstatných pre rozhodnutie v neprospech účastníka konania.

Účastník konania ďalej poukazuje na nesprávny právny výklad § 30 ods. 1 písm. c) v spojení s § 55 zákona č. 264/2022 Z. z., podľa ktorého povinnosť podľa § 55 zaťažuje len „slovenských vysielateľov“ definovaných v § 3 zákona č. 264/2022 Z. z. Keďže pôvodný vysielateľ programových služieb M1, M2, M4 a Duna ani Fond nespádajú pod osobnú pôsobnosť zákona č. 264/2022 Z. z., nemožno im pripísať povinnosť podľa § 55, a teda ani odvodiť porušenie povinnosti prevádzkovateľa retransmisie podľa § 30 ods. 1 písm. c) vo vzťahu k týmto programom.

Účastník konania vo svojom odvolaní ďalej namieta uplynutie prekluzívnej lehoty. Podľa § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. musí regulátor rozhodnúť o uložení sankcie do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr do osemnástich mesiacov odo dňa porušenia. Rada vykonala miestnu ohliadku dňa 22. 5. 2023 a správne konanie č. REO-RPMS/2023/01064 (teraz č. 0059/SKO/2025) začala dňa 7. 6. 2023. Rada svoje rozhodnutie o uložení sankcie č. RL/53/2023 vydala dňa 6. 12. 2023 a účastníkovi konania ho doručila dňa 1. 3. 2024. Účastník konania má za to, že prekluzívna lehota určená orgánu verejnej moci pre prijatie rozhodnutia o uložení sankcie ustanovuje časový rámec, v ktorom orgán verejnej moci musí nie len prijať znenie výroku samotného rozhodnutia o uložení sankcie, ale musí ho vyhotoviť so všetkými súvisiacimi formálnymi náležitosťami a doručiť do dispozície adresáta. Preto, samotné prijatie znenia výroku rozhodnutia o uložení sankcie Radou nemá vplyv na plynutie prekluzívnej lehoty, ale až doručením rozhodnutia adresátovi možno plynutie prekluzívnej lehoty prerušiť.

V tejto súvislosti odkazuje účastník konania na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Szd/3/2009 zo dňa 14. 5. 2009, v ktorom súd uvádza, cit.: „*Odvolací súd zastáva názor, že pod pojmom „uloženia“ sankcie je možné rozumieť také štádium konania a rozhodnutia, keď výrok rozhodnutia o dôvode a výške sankcie je záväzný a nezmeniteľný, pričom zákonom stanovená lehota na uloženie sankcie musí byť dodržaná aj v prípade, ak zákonnosť rozhodnutia je predmetom súdneho preskúmavania. Tým, že doba súdneho preskúmavania nemá vplyv na plynutie prekluzívnej lehoty, je daná možnosť správnomu orgánu konať a rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote.*“

Z vyššie uvedených dôvodov má účastník konania za to, že Rada nestihla rozhodnúť o uložení sankcie v stanovenej prekluzívnej lehote. Keďže Rada nestihla prekluzívnu lehotu už v rámci prvého stupňa, nie je podľa účastníka konania potrebné ďalej rozvíjať argumentáciu ohľadne toho, že v prekluzívnej lehote nevyhnutne musí stihnúť rozhodnúť aj v druhom stupni v prípade odvolania, čo je v danom prípade fakticky vylúčené. Účastník konania má za to, že Rada nie je viac príslušná na rozhodnutie v predmetnej veci a na základe podaného odvolania je povinná predmetné správne konanie zastaviť.

* * *

Rada v rámci odvolacieho konania vykonala ďalšie dokazovanie na objasnenie skutočného stavu veci a obrátila sa prostredníctvom Národného úradu pre médiá a telekomunikácie v Maďarsku (Nemzeti

Média- és Hírközlési Hatóság) dňa 11. 12. 2024 so žiadosťou o poskytnutie informácie na Fond ako poskytovateľa signálu programových služieb M1, M2, M4 a Duna. V rámci predmetnej žiadosti Rada opätovne žiadala o poskytnutie informácie, či Fond poskytuje signál s multimodálnym prístupom predmetných programových služieb operátorom, ktorí poskytujú retransmisiu cez OTT (cez internet), konkrétne či Fond poskytoval signál s multimodálnym prístupom aj poskytovateľovi retransmisie Slovak Telekom, a.s.

Rade bola dňa 19. 12. 2024 doručená odpoveď Fondu, v rámci ktorej uviedol, cit.: „Radi by sme potvrdili, že signály mediálnych služieb – uvedené vo vopred poskytnutom dopyte – poskytuje MTVA technologicky neutrálnym spôsobom. Tieto signály sú dostupné na distribúciu cez káblové aj OTT služby. Signály s multimodálnym prístupom tak boli v danom období dostupné pre Slovak Telekom, a.s.“.

Uvedená žiadosť Rady a odpoveď Fondu sú podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Vzhľadom na uvedené Rada listom č. 00082/2025 zo dňa 21. 1. 2025 zaslala účastníkovi konania v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. kópie predmetných listov a požiadala ho, aby sa k uvedeným podkladom pre rozhodnutie vyjadril, a to najneskôr do 10 dní odo dňa ich doručenia.

Účastník konania doručil Rade dňa 18. 2. 2025 žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie do 3. 3. 2025.

Rada listom č. 00657/2025 zo dňa 24. 2. 2025 vyhovelá žiadosti účastníka konania a lehotu na vyjadrenie k podkladom predĺžila do 3. 3. 2025.

Vyjadrenie účastníka konania k podkladom bolo Rade doručené dňa 17. 3. 2025.

Účastník konania vo svojom vyjadrení uvádza, že v celej miere zotrváva na dôvodoch nezákonnosti rozhodnutia Rady č. RL/53/2023, ktoré uviedol v odvolaní, pričom rovnako ako v odvolaní odkazuje na nepreukázané postavenie Fondu a jeho spôsobilosti uvádzať informácie relevantné pre predmetné správne konanie. Rovnako odkazuje na uplynutie prekluzívnej lehoty, keď tvrdí, že uznesenie, ktorým bola účastníkovi konania uložená sankcia za správny delikt preskúmaný v predmetnom správnom konaní, malo byť prijaté dňa 6. 12. 2023, pričom rozhodnutie č. RL/53/2023 bolo účastníkovi konania doručené dňa 1. 3. 2024. Účastník konania považuje prístup, podľa ktorého by postačovalo, aby v zákonom stanovenej šesťmesačnej prekluzívnej lehote Rada prijala len uznesenie obsahujúce výrok rozhodnutia bez riadneho zistenia skutkového stavu a následne, ak je podané odvolanie, by Rada mohla bez akéhokoľvek časového obmedzenia v konaní pokračovať a v akomkoľvek časovom horizonte rozhodnúť, za neudržateľný. V danom prípade Rada podľa účastníka konania nerozhodla v zákonom stanovenej šesťmesačnej subjektívnej ani v osemnásťmesačnej objektívnej prekluzívnej lehote.

Účastník konania má za to, že tým, že Rada pristúpila k získaniu nového dôkazu v predmetnom správnom konaní, de facto priznala, že v rámci prvého stupňa si nezaťažila dostatok podkladov pre úplné a riadne zistenie skutkového stavu, čím zaťažila svoje rozhodnutie vadou spôsobujúcou jeho nezákonnosť. Ďalej účastník konania namietá, že tým, že sa dôkazná situácia zmenila, Rada je v rámci konania v druhom stupni povinná rozhodnutie č. RL/53/2023 zrušiť a nahradiť ho novým rozhodnutím, ktoré sa bude opierať o novú dôkaznú situáciu.

Záverom účastník konania uvádza, že predmetné vyjadrenie Fondu zo dňa 19. 12. 2024 obsahuje informáciu o dostupnosti signálu s multimodálnym prístupom, čo však podľa neho neznamená, že neboli dostupné aj iné signály príslušných televíznych programových služieb bez multimodálneho prístupu. Rovnako tak podľa účastníka konania nie je vo vyjadrení Fondu riešená otázka technologickej možnosti distribúcie poskytnutých signálov príslušných televíznych programových služieb obsahujúcich multimodálny prístup v rámci OTT distribúcie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody sa účastník konania domnieva, že sú splnené dôvody pre zastavenie predmetného právneho konania.

* * *

V úvode svojho odvolania účastník konania namieta, že zo stanovísk Fondu zaslaných Rade údajne vyplýva, že multimodálny prístup bol poskytovaný výlučne káblovým operátorom, čím Fond nepriamo potvrdil absenciu multimodálneho prístupu pri distribúcii signálu prostredníctvom OTT. Túto námietku považuje Kancelária Rady za nedôvodnú z nasledujúcich dôvodov.

V prvom rade je potrebné konštatovať, že Fond vo svojom liste zo dňa 31. 10. 2023 jednoznačne uviedol, že v rámci jeho zákonnej povinnosti šíriť programy verejnoprávnej mediálnej služby je multimodálny prístup **neoddeliteľnou súčasťou vysielaného signálu** televíznej programovej služby. Listom zo dňa 21. 11. 2023 Fond zároveň deklaroval, že signál, prostredníctvom ktorého poskytuje programové služby M1, M2, M4 a Duna, zahŕňa multimodálny prístup, ktorý obsahuje maďarské titulky a v špecifických programoch aj maďarský komentár pre osoby so znevýhodnením. Z uvedených vyjadrení Fondu nevyplýva, že by signál ním poskytovaný mohol byť obsahovo rozdielny podľa spôsobu distribúcie a už vôbec nemožno vyvodiť záver, že by multimodálny prístup absentoval v prípade jeho distribúcie cez OTT. Naopak, tieto potvrdzujú, že multimodálny prístup tvorí integrálnu obsahovú zložku predmetných programových služieb. Z pozitívneho vyjadrenia Fondu o poskytovaní signálu káblovým operátorom preto nemožno vyvodzovať negatívny záver, že poskytovateľ retransmisie prostredníctvom OTT distribúcie by mal k dispozícii signál bez multimodálnej zložky. Argument účastníka, že z uvedenej formulácie vyplýva absencia multimodálneho prístupu v prípade OTT distribúcie, predstavuje tzv. argumentum ex silentio, ktorý nemôže sám o sebe založiť skutkový záver. Dôvodom je, že mlčanie alebo absenciu dôkazu nemožno interpretovať ako dôkaz o opaku.

Rozhodujúce je, že podľa § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. je prevádzkovateľ retransmisie povinný poskytovať multimodálny prístup, **ak tvorí súčasť vysielania**. Ako už Kancelária Rady uviedla vyššie, Fond vo svojich stanoviskách viackrát potvrdil, že multimodálny prístup túto súčasť tvorí. Spôsob distribúcie signálu nemôže mať za následok, že multimodálny prístup nebude tvoriť súčasť signálu, keďže tento tvorí jeho integrálnu obsahovú zložku. Ak by sa pripustilo, že poskytovateľ retransmisie nie je povinný zabezpečiť multimodálny prístup pri OTT distribúcii, znamenalo by to, že zložka programovej služby sa „stratí“ pri prenose signálu cez určitý spôsob distribúcie. Väčšina divákov však neprijíma vysielanie priamo od vysielateľa, ale prostredníctvom retransmisie. Ak by sa povinnosť viazala iba na káblových operátorov, veľká časť verejnosti by bola úplne vylúčená z možnosti využívať multimodálny prístup. Prijatá interpretácia účastníka by preto znamenalo, že multimodálny prístup je dostupný iba divákovi prijímajúcim služby prostredníctvom káblovej retransmisie, zatiaľ čo divákovi prijímajúcim služby prostredníctvom OTT by bol odopretý, hoci by išlo o tú istú programovú službu. Takýto výklad by odporoval samotnému zneniu § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z., ktorý povinnosť prevádzkovateľa retransmisie formuluje technologicky neutrálne, a zároveň by popieral účel zákona, ktorým je zabezpečiť rovnaký prístup k programovým službám aj pre osoby so zdravotným znevýhodnením bez ohľadu na to, **akým spôsobom je program distribuovaný**.

Na základe vyššie uvedeného má Kancelária Rady za to, že zo stanovísk Fondu, ktoré Rada zabezpečila v rámci prvoinštančného konania nemožno dospieť k záveru, že multimodálny prístup by nebol súčasťou signálu poskytovaného poskytovateľovi retransmisie, ktorý sprístupňuje programové služby prostredníctvom OTT. Kancelária Rady preto odmieta záver účastníka konania, že by Rada vo svojich záveroch v napadnutom rozhodnutí vychádzala zo zistení, ktoré by nemali oporu v spise a zaťažila tak svoje rozhodnutie vadou, ktorá ho činní nezákonným.

Účastník konania vo svojom vyjadrení k podkladom pre rozhodnutie zo dňa 13. 3. 2025 zároveň uvádza, cit.: „*V súvislosti s druhým vyjadrením Fondu je ešte potrebné uviesť, že obsahuje informáciu o dostupnosti signálu s multimodálnym prístupom, to ale neznamená, že neboli dostupné aj iné signály*

príslušných televíznych programových služieb bez multimodálneho prístupu a rovnako nie je riešená otázka technologickej možnosti distribúcie poskytnutých signálov príslušných televíznych programových služieb obsahujúcich multimodálny prístup v rámci OTT distribúcie spolu s multimodálnym prístupom.“

V prípade námietky, že skutočnosť, že Fond poskytuje signál obsahujúci multimodálny prístup, nevylučuje existenciu iných „paralelných“ signálov tých istých programových služieb, ale **bez multimodálneho prístupu** uvádzame, že Fond vo svojej odpovedi zo dňa 21. 11. 2023 výslovne uviedol, že v prípade programových služieb M1, M2, M4 a Duna poskytuje signál, **ktorý obsahuje maďarské titulky a v špecifických programoch aj maďarský komentár**, pričom následne špecifikuje znaky maďarských verejných médií (vrátane teletextu s titulkami) a uzatvára, že „**Tieto časti tvoria celok**“. Fond vo svojich vyjadreniach neuviedol, ani implicitne nenaznačil, že by dochádzalo k poskytovaniu rozdielnych verzií signálu programových služieb, pričom by multimodálny prístup tvoril obsahovú zložku iba niektorých z nich.

Pripustenie takejto interpretácie by znamenalo, že povinnosť podľa § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. by sa stala fakticky obchádzateľnou, keďže poskytovateľ retransmisie by sa mohol zodpovednosti zbaviť výberom „signálu bez multimodálneho prístupu“. Takýto výklad je nielen právne neudržateľný, ale popiera aj účel zákona, ktorým je zabezpečiť rovnaký prístup k programovým službám pre osoby so zdravotným znevýhodnením. Tvrdenie účastníka konania, že popri signáli s multimodálnym prístupom mohli byť k dispozícii aj „iné signály“ bez takéhoto prístupu, považuje Kancelária Rady za špekulatívne. Účastník konania svoju tézu nepodkladá žiadnym relevantným dôkazom, ale opiera sa výlučne o domnienku, že takéto „iné signály“ mohli existovať.

Čo sa týka technologickej možnosti distribúcie poskytovaných signálov príslušných televíznych programových služieb obsahujúcich multimodálny prístup v rámci OTT distribúcie je potrebné poukázať na vnútornú rozpornosť tvrdení účastníka konania v tejto veci. Na jednej strane vo svojom vyjadrení k podkladom pre rozhodnutie zo dňa 13. 3. 2025 namieta, že z vyjadrení Fondu nevyplýva technologická možnosť distribúcie signálu obsahujúceho multimodálny prístup prostredníctvom OTT, na druhej strane však vo svojom predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 24. 10. 2023 sám uviedol, že „*spoločnosť ST vyvinula spôsob, ako extrahovať titulky pre nepočujúcich dostupné v rámci teletextu a poskytnúť ich užívateľom aj v rámci svojej OTT distribúcie. ... Aktuálne Spoločnosť ST umožňuje využívanie titulkov pre nepočujúcich aj pri televíznych programových službách M1, M2, M4 a Duna.*“

Vyjadrenie účastníka konania jednoznačne potvrdzuje, že zabezpečiť sprístupnenie titulkov pre nepočujúcich – ktoré sú súčasťou multimodálneho prístupu – v rámci OTT distribúcie technicky možné je, pričom sám účastník konania takéto riešenie reálne zaviedol a poskytuje ho svojim užívateľom. Kancelárii Rady nie je preto zrejmé, čo účastník konania myslí, keď spochybňuje technologickú možnosť sprístupnenia multimodálneho prístupu prostredníctvom OTT. Jeho vlastné skoršie vyjadrenie jasne svedčí o opaku a preukazuje, že technické riešenie v praxi existuje a je funkčné. Námietka účastníka konania o nemožnosti technického zabezpečenia multimodálneho prístupu prostredníctvom OTT distribúcie je preto nielen nedôvodná, ale aj vnútorne rozporná.

V prípade námietky účastníka konania, že napadnuté rozhodnutie Rady č. RL/53/2023 je zaťažené procesnou chybou, pretože v správnom konaní nebolo preukázané postavenie Fondu a jeho spôsobilosť uvádzať informácie relevantné pre správne konanie, a to ani súkromnoprávnou zmluvou medzi pôvodným vysielateľom a Fondom a ani právnou úpravou iného štátu uvádzame nasledovné.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. má správny orgán povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za týmto účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa ustanovenia § 34 zákona č. 71/1967 Zb. môže správny orgán na dokazovanie použiť všetky prostriedky získané v súlade s právnymi predpismi, ktoré môžu prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, pričom správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivý a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Z podkladov pre rozhodnutie, ktoré boli zaslané aj účastníkovi konania vyplýva, že Rada najskôr dňa 22. 9. 2023 listom evidovaným pod č. RPMS/2023/006282 oslovila priamo pôvodného verejnoprávneho vysielateľa (Duna Mediaszolgálató Nonprofit Zrt.), ktorý Radu vo svojom liste zo dňa 4. 10. 2023 s poukazom na vnútroštátnu úpravu Maďarskej republiky odkázal na Fond ako subjekt zabezpečujúci uzatváranie dohôd o distribúcii lineárnych služieb verejnoprávných vysielateľov. Podľa ustanovenia § 108 ods. 7 maďarského zákona o médiách: *„Fond, konajúci v mene a v záujme poskytovateľa verejnoprávných mediálnych služieb, má povinnosť uzavrieť dohody súvisiace s distribúciou lineárnych mediálnych služieb poskytovateľa verejnoprávných mediálnych služieb z jeho vlastného rozpočtu.“* Na základe toho Rada adresovala Fondu dňa 6. 10. 2023 listom evidovaným pod č. RPMS/2023/006485 a dňa 10. 11. 2023 listom evidovaným pod č. RPMS/2023/007391 žiadosti o informácie a jeho odpovede zo dňa 31. 10. 2023 a 21. 11. 2023 zaslala účastníkovi konania s výzvou na vyjadrenie v stanovenej lehote. Účastník konania sa k doplneným podkladom pre rozhodnutie nevyjadril.

Vyššie uvedené ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. neobmedzujú správny orgán v tom, od akého subjektu si obstará potrebné informácie, ak sú tieto pre objasnenie skutkového stavu vecne relevantné. Zákon nevyžaduje, aby subjekt, ktorý poskytuje informácie, mal osobitné postavenie alebo priamy zmluvný vzťah s účastníkom konania. Rozhodujúce je, že ide o informácie spôsobilé prispieť k úplnému a presnému zisteniu skutkového stavu.

Súčasne sa námietka účastníka konania mýňa s rozhodujúcou skutkovou a právnou otázkou v správnom konaní. Predmetom dokazovania bolo zistenie, či signál programovej služby dodaný účastníkovi konania obsahoval multimodálny prístup. Na preukázanie tejto skutočnosti je dostačujúce vyjadrenie subjektu, ktorý tento signál fakticky poskytuje. Skutočnosť, že Fond bol ako zmluvný partner pre účely distribúcie identifikovaný priamo maďarským zákonom o médiách a pôvodným vysielateľom, zakladá dostatočnú mieru vecnej legitimacy na to, aby jeho vyjadrenia tvorili podklad pre rozhodnutie Rady.

Na základe vyššie uvedených dôvodov máme za to, že námietka účastníka konania o „nespôsobilosti“ Fondu je preto nedôvodná a vyjadrenia Fondu sú relevantné k predmetu dokazovania.

Účastník konania vo svojom odvolaní namieta nesprávny právny výklad § 30 ods. 1 písm. c) v spojení s § 55 zákona č. 264/2022 Z. z., pričom tvrdí, že povinnosť podľa § 55 zákona č. 264/2022 Z. z. zaťažuje len „slovenských vysielateľov“ definovaných v § 3 zákona č. 264/2022 Z. z. Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. je prevádzkovateľ retransmisie povinný poskytovať retransmisiu multimodálneho prístupu k programovej službe, ak tvorí súčasť vysielania televíznej programovej služby. Už pri samotnom jazykovom (gramatickom) výklade tohto ustanovenia je zrejmé, že adresátom povinnosti je prevádzkovateľ retransmisie a podmienkou jej vzniku je, že multimodálny prístup „tvorí súčasť vysielania“. Predmetné ustanovenie neviaže vznik tejto povinnosti na sídlo pôvodného vysielateľa (teda či ide o „slovenského vysielateľa“ podľa ustanovenia § 3 zákona č. 264/2022 Z. z.), a ani na to, či sa na vysielateľa uplatní § 55 zákona č. 264/2022 Z. z. Ide o samostatnú zákonnú povinnosť, ktorá je uložená priamo prevádzkovateľovi retransmisie ako regulovanému subjektu pôsobiacemu na území Slovenskej republiky.

Tento záver podporuje aj ustanovenie § 14 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z., podľa ktorého je multimodálny prístup doplnkovou službou vysielania a zároveň zložkou programovej služby. Ak je teda multimodálny prístup súčasťou vysielania (t. j. je obsiahnutý v dodanom signáli), retransmisia programovej služby bez tejto zložky znamená, že prevádzkovateľ retransmisie nepreniesol celú programovú službu tak, ako pôvodne bola vysielaná. Účelom je ochrana prístupnosti pre osoby

so zdravotným znevýhodnením; tento účel by bol popretý, keby sa povinnosť obmedzila len na programy slovenských vysielateľov.

Je potrebné zdôrazniť, že zodpovedným subjektom za dodržanie povinností podľa § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. nie je pôvodný vysielateľ so sídlom v inom štáte ani Fond, ktorí teritoriálne nespádajú pod jurisdikciu Rady podľa zákona č. 264/2022 Z. z., ale prevádzkovateľ retransmisie so sídlom na území Slovenskej republiky – v tomto prípade spoločnosť Slovak Telekom, a. s. Ako už bolo uvedené vyššie, Fond (so sídlom v Budapešti) vo svojich listoch deklaroval, že účastníkovi konania poskytuje signál programových služieb obsahujúci multimodálny prístup (titulky pre osoby so sluchovým postihnutím). Účastník konania však následne tieto programové služby retransmitoval na území Slovenskej republiky bez multimodálneho prístupu, a to napriek skutočnosti, že mu bol dodaný signál už s týmto prvkom prístupnosti. Zákonná podmienka „ak tvorí súčasť vysielania“ bola naplnená. Účastník konania tak porušil povinnosť podľa § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z., pretože zložku programu nepreniesol.

Skutočnosť, že pôvodný vysielateľ a ani Fond nie sú „slovenským vysielateľom“, je pre posúdenie zodpovednosti irelevantná, účastník konania nepochybne spadá do osobnej pôsobnosti zákona č. 264/2022 Z. z. a do regulačnej právomoci Rady, a preto nesie zodpovednosť za dodržanie povinností, ktoré mu zákon výslovne ukladá ako prevádzkovateľovi retransmisie.

Čo sa týka údajného nedodržania subjektívnej lehoty na uloženie sankcie z dôvodu nedoručenia napadnutého rozhodnutia účastníkovi konania v rámci subjektívnej lehoty, Kancelária Rady uvádza, že výklad účastníka konania považuje za nesprávny a nezodpovedajúci logike veci. Ako je zrejmé aj z vyššie uvedeného, subjektívna lehota na rozhodnutie začala plynúť dňa 7. 6. 2023 a uplynula dňa 7. 12. 2023, pričom Rada rozhodla ešte dňa 6. 12. 2023, čiže jednoznačne v rámci 6-mesačnej lehoty. Kancelária Rady v tejto súvislosti poukazuje na znenie § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., ktorý ustanovuje, že *„Regulátor rozhodne o uložení sankcie do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do 18 mesiacov odo dňa, keď bola povinnosť porušená; ak o porušení povinnosti rozhoduje rada, za deň, keď sa regulátor dozvedel o porušení povinnosti, sa považuje až deň prerokovania správy o kontrole dodržiavania povinností radou.“* Z gramatického výkladu predmetného ustanovenia tak nijakým spôsobom nevyplýva, že by Rada mala v tejto lehote aj doručiť rozhodnutie účastníkovi konania.

Kancelária Rady považuje výklad účastníka konania za nesprávny, pretože by tým došlo k neúmernému obmedzeniu možnosti Rady rozhodovať o porušení zákona č. 264/2022 Z. z., keďže by vždy musela zobrať do úvahy, kedy bude rozhodnutie účastníkovi konania doručené, čo v prípade nepreberania zásielok môže trvať aj niekoľko týždňov. Zákonodarca pri určovaní subjektívnej lehoty Rady na rozhodnutie určite nepočítal s tým, že by táto lehota mala byť oklieštená konaním, resp. nekonaním sankcionovaného subjektu.

Kancelária Rady v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. 2. 2010 vo veci sp. zn. 1 S 14/2008-63, v ktorom súd uviedol, cit.: *„Časový okamih konca plynutia uvedenej 6-mesačnej subjektívnej lehoty je nutné viazať na deň prijatia rozhodnutia Rady, ktoré bolo dňa 23.10.2007 a bolo preto v priebehu zákonnej lehoty. Vzhľadom na uvedené súd mal za to, že žalovaný rozhodol o uložení sankcie v rámci stanovenej 6-mesačnej subjektívnej lehoty a z tohto dôvodu považuje námietku žalobcu v súvislosti s nedostatkom právomoci za nedôvodnú.“*

Uvedený rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol potvrdený aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 6. 4. 2011, sp. zn. 2Sžo/118/2010, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnej miere súhlasil s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave.

Podobne aj Správny súd v Bratislave k obdobnej námietke vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. BA-5S/2023/2022-205 zo dňa 12. 1. 2024 uviedol, cit.: *„Správny súd však s takýmto výkladom*

predmetného ustanovenia nesúhlasí, pričom dáva do pozornosti nielen jazykový (gramatický), ale i systematický, logický a teleologický výklad, zohľadňujúci účel a zmysel dotknutého zákona. V tejto súvislosti dáva správny súd do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sž/27/2012 z 25.09.2013, vychádzajúci z dovtedajšej ustálenej rozhodovacej praxe [...] Hoci ide o staršiu rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, táto dosiaľ nebola prekonaná a správny súd nevzhladol existenciu žiadnych objektívnych skutočností či okolností danej veci, ktoré by odklon od nej odôvodňovali.“

Rozsudok, na ktorý poukazuje podávateľ odvolania, je tak možné považovať za ojedinelý a zároveň aj prekonaný súčasnou judikatúrou. Z toho dôvodu Kancelária Rady nesúhlasí s argumentom účastníkom konania, podľa ktorého Rada nerozhodla v zákonom stanovenej lehote.

Vyššie uvedené súčasne odporuje argumentácii účastníka konania, v rámci ktorej tvrdí, že keďže Rada nestihla prekluzívnu lehotu už v rámci prvého stupňa, nie je potrebné rozvádzať ďalej argumentáciu ohľadne toho, že v prekluzívnej lehote nevyhnutne musí stihnúť rozhodnúť aj v druhom stupni v prípade odvolania. Z dôvodu jednoznačnosti a úplnosti odôvodnenia však považuje Kancelária Rady za potrebné uviesť nasledovné.

Zmyslom právneho inštitútu lehôt je zníženie neistoty pri uplatňovaní práv, resp. právomocí, časové obmedzenie stavu neistoty v právnych vzťahoch, urýchlenie procesu rozhodovania s cieľom reálneho dosiahnutia zamýšľaných cieľov [porov. napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 33/97 zo dňa 17. 12. 1997 (N 163/9 SbNU 399; 30/1998 Z. z.)]. Zmyslom šesťmesačnej subjektívnej lehoty uvedenej v zákone č. 264/2022 Z. z. je primäť správny orgán k aktívnej činnosti bezprostredne od okamihu, keď sa dozvie o skutkových okolnostiach v takom rozsahu, ktorý umožní predbežné právne zhodnotenie, že došlo k porušeniu zákona ako takého. Lehoty na rozhodnutie totiž predstavujú v právnom štáte jeden z mechanizmov výrazne obmedzujúcich tendencie ku nekontrolovateľnosti správnych orgánov a prietahom v konaní pred nimi. Tomu je potrebné prispôbiť aj interpretáciu ustanovenia § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. a vyvarovať sa takého výkladu, ktorý by zmysel lehoty opomínal.

Predmetná subjektívna lehota je prostriedkom ochrany účastníka správneho konania proti postupu orgánu verejnej moci, ide o ustanovenie slúžiace predovšetkým záujmom účastníkov, ktorým dáva právnu istotu ohľadom lehoty, v ktorej musí Rada rozhodnúť o uložení sankcie. V predmetnom správnom konaní však k nečinnosti Rady nedošlo a v rámci subjektívnej lehoty o uložení sankcie rozhodla.

Pri otázke, či musí byť rozhodnutie správneho orgánu v subjektívnej prekluzívnej lehote aj právoplatné, alebo postačuje jeho vydanie v prvom stupni, je potrebné vychádzať z povahy prekluzívnych lehôt, ich účelu a systematiky procesnej úpravy.

Subjektívna prekluzívna lehota má zabezpečiť, aby správny orgán reagoval na zistené porušenie povinnosti bez zbytočného odkladu. Jej účelom je zabrániť neprimeranému časovému odstupu medzi okamihom, keď sa správny orgán o správnom delikte dozvie, a okamihom, keď je účastníkovi konania uložená sankcia. Tento cieľ sa napĺňa tým, že orgán prvého stupňa v lehote rozhodne o veci meritórne, t. j. vydá rozhodnutie, ktorým uloží sankciu alebo inak vo veci rozhodne. Zmyslom lehoty nie je ukracovať účastníka o právo na odvolanie ani skracovať zákonom stanovené lehoty odvolacieho orgánu na rozhodnutie. Právoplatnosť rozhodnutia je procesným inštitútom, ktorý je výsledkom nielen postupu správneho orgánu, ale aj procesných úkonov účastníkov. Správny orgán preto nemá plnú kontrolu nad tým, kedy právoplatnosť nastane, a požiadavka jej dosiahnutia v rámci subjektívnej lehoty by mohla viesť k zásahu do procesných práv účastníkov – najmä k neprípustnému skráteniu lehoty na podanie odvolania, alebo k faktickému znemožneniu jeho využitia.

Teleologický výklad, ktorý sleduje účel ustanovenia § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., teda vedie k tomu, že subjektívna lehota sa vzťahuje výlučne na činnosť v rámci konania v prvom stupni a moment jej naplnenia je viazaný na deň vydania rozhodnutia. Viaženie lehoty na právoplatnosť by bolo v rozpore s účelom odvolacieho konania a s právom účastníka konania na riadne preskúmanie veci.

Jazykový výklad posudzovaného ustanovenia, podľa ktorého „Regulátor rozhodne o uložení sankcie do šiestich mesiacov...“ sa opiera o presné znenie a význam slov použitých v texte právnej normy. Kľúčovým prvkom je sloveso „rozhodne“. V právnom i bežnom jazyku tento pojem označuje samotný úkon rozhodnutia, teda proces, v ktorom orgán verejnej moci prijíma rozhodnutie vo veci, prípadne ho formálne vydáva. Neobsahuje v sebe požiadavku, aby rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, keďže právoplatnosť nastáva až po splnení ďalších zákonom stanovených podmienok, ako je márne uplynutie lehoty na podanie odvolania alebo rozhodnutie odvolacieho orgánu.

Takto chápaný jazykový výklad zároveň korešponduje s procesnou realitou správneho konania. Právoplatnosť je závislá nielen od postupu správneho orgánu, ale aj od procesných úkonov účastníka konania, ktorý má zákonom garantované právo podať opravné prostriedky voči prvoinštančnému rozhodnutiu. Požiadavka právoplatnosti v rámci relatívne krátkej prekluzívnej lehoty by viedla k obmedzovaniu alebo kráteniu týchto práv, prípadne k praktickému znemožneniu odvolacieho konania. Preto je aj z hľadiska účelu a systematiky zákona logické, že lehota sa viaže na vydanie rozhodnutia, nie na jeho právoplatnosť.

Ak by sa posudzované ustanovenie vykladalo tak, že v rámci subjektívnej šesťmesačnej lehoty má regulátor rozhodnúť nielen v prvom stupni, ale aj o prípadnom odvolaní, znamenalo by to v praxi, že by bol regulátor nútený rozhodnúť o veci čo najrýchlejšie, často na úkor dôkladného zistenia skutočného stavu veci. Takýto výklad by viedol k výraznému skráteniu času, ktorý má regulátor k dispozícii na vykonanie dokazovania.

V mnohých správnych konaniach nie je možné zistiť rozhodné skutočnosti iba z podkladov, ktoré má regulátor k dispozícii, ale je nevyhnutné získavať informácie a podklady od iných subjektov, ktoré môžu byť usídlené aj mimo územia Slovenskej republiky. Proces získavania týchto podkladov je často časovo náročný, pričom doba poskytnutia súčinnosti nie je v plnej moci regulátora a môže závisieť od zložitosti požiadavky, interných postupov oslovených subjektov alebo od ich aktuálnej vyťaženia.

Ak by regulátor musel v rámci subjektívnej lehoty stihnúť nielen vydať rozhodnutie prvého stupňa, ale aj zabezpečiť právoplatné skončenie veci vrátane rozhodnutia o odvolaní, musel by skrátiť alebo úplne vynechať časovo náročné dokazovanie, ktoré je však pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie vo veci nevyhnutné. Takýto postup by mohol viesť k rozhodnutiam prijatým na základe neúplne zisteného skutkového stavu, čo by v konečnom dôsledku mohlo vyvolať nielen procesné pochybenia, ale aj nezákonnosť samotného meritórneho rozhodnutia.

Z uvedeného vyplýva, že v záujme zachovania účelu subjektívnej prekluzívnej lehoty, súladu so systematikou právnej úpravy a ochrany procesných práv účastníkov je potrebné vykladať podmienku jej zachovania tak, že rozhodujúci je moment vydania rozhodnutia správnym orgánom prvého stupňa, nie moment nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Tvrdenie účastníka konania uvedené v jeho vyjadrení k podkladom pre rozhodnutie zo dňa 13. 3. 2025, podľa ktorého tým, že Rada v odvolacom konaní pristúpila k získaniu nového dôkazu, de facto priznala nedostatočné zistenie skutkového stavu v prvom stupni, čím zaťažila svoje rozhodnutie vadou nezákonnosti, a preto je povinná rozhodnutie č. RL/53/2023 zrušiť a nahradiť ho novým, považuje Kancelária Rady za nedôvodné.

Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.: „Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“

Odvolačie konanie sa riadi apelačným princípom, ktorý umožňuje odvolaciemu orgánu nielen preskúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia prvého stupňa, ale aj samostatne posúdiť skutkový a právny stav veci a vykonať potrebné dôkazy.

Účastník konania môže v priebehu celého odvolacieho konania uvádzať nové skutočnosti a navrhovať nové dôkazy, pričom odvolací orgán na ich základe môže konanie buď doplniť, alebo zistené nedostatky odstrániť. Ide o prejav úplného apelačného princípu, ktorý umožňuje, aby odvolací orgán rozhodol vo veci sám, a to aj vtedy, ak skutkový základ doplní o nové dôkazy.

Doplnenie dokazovania v odvolacom konaní preto nemožno interpretovať ako priznanie nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia alebo procesnej vady prvostupňového konania. Naopak, ide o riadne uplatnenie oprávnení odvolacieho orgánu podľa § 59 zákona č. 71/1967 Zb., ktoré zabezpečuje úplné a správne zistenie skutkového stavu v záujme zákonného a vecne správneho rozhodnutia.

Pokiaľ účastník konania namieta, že v dôsledku doplnenia dokazovania bola vytvorená „nová dôkazná situácia“ a že Rada je preto povinná rozhodnutie prvého stupňa zrušiť a nahradiť ho novým, tento názor nemá oporu v právnej úprave. Zákon č. 71/1967 Zb. jednoznačne umožňuje odvolaciemu orgánu potvrdiť napadnuté rozhodnutie, zmeniť ho alebo zrušiť, pričom zákon nijako neviaže vykonanie doplnenia dokazovania na povinnosť zrušiť prvostupňové rozhodnutie.

Inak povedané, odvolací orgán nie je povinný automaticky zrušiť prvostupňové rozhodnutie vždy, keď v odvolacom konaní vykoná doplnenie dokazovania. Naopak, zákon ho oprávňuje rozhodnúť o odvolaní aj tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdí, ak skutkový stav po doplnení dokazovania spoľahlivo preukazuje porušenie povinností účastníka konania. V predmetnom prípade navyše doplnené dokazovanie nijako nezmenilo skutkový základ, pretože už dokazovanie vykonané v rámci prvoinštančného konania jednoznačne preukázalo porušenie zákona účastníkom konania. Doplnené dokazovanie v odvolacom konaní tak len opätovne potvrdilo správnosť a úplnosť skôr preukázaného skutkového stavu.

Z uvedených dôvodov je preto námietka účastníka konania, že doplnenie dokazovania v odvolacom konaní robí rozhodnutie Rady nezákonným a vyžaduje jeho zrušenie, právne neudržateľná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti zastáva Kancelária Rady názor, že odvolanie účastníka konania v správnom konaní č. 0059/SKO/2025 (predchádzajúce č. 0007/SKO/2024; REO-RPMS/SKO/2025) je v plnom rozsahu nedôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

V predmetnom prípade tak podľa nášho názoru bolo plne opodstatnené uložiť sankciu – upozornenie na porušenie zákona.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, Rada ako odvolací orgán má k dispozícii päť spôsobov, ako môže o odvolaní rozhodnúť:

- a) odvolanie zamietne pre neprípustnosť alebo preto, lebo bolo podané oneskorene;
- b) odvolanie zamietne pre bezdôvodnosť a prvostupňové rozhodnutie potvrdí;
- c) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zruší;
- d) odvolaniu vyhovie, napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti na nové konanie a rozhodnutie;
- e) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zmení. Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti.

Sme toho názoru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu vychádzalo z presne zisteného skutkového stavu veci a bolo náležite odôvodnené. Rovnako aj sankcia bola uložená v súlade so zákonom a zodpovedá závažnosti posudzovanej veci. V danom prípade tak nie je dôvod napadnuté rozhodnutie zrušiť, ani napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, ani napadnuté rozhodnutie zmeniť.

Z toho dôvodu navrhujeme, aby Rada potvrdila napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené v návrhu uznesenia.

* * *

ZÁVER:

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby Rada prijala vyššie uvedený návrh uznesenia.